

ministeriet, kan ikke have Bopæl paa Skatogaard, og det er sandt nok. Smidlertid have vi jo nu hørt Konseilspræsidentens Udtalelse, og jeg kan vel forstaa, at en saadan Udtalelse af Konseilspræsidenten maa kunne være afgjørende for mange Medlemmer. Den har ogsaa i væsentlig Grad bidraget til i alt Fald at gjøre mine Tvivl mindre fremtrædende. Dog tillægger jeg ikke den Omstændighed nogen Betydning, som Konseilspræsidenten fremhævede, at han nu har siddet i 8 Aar og maatte andre 8 Aar her i Tinget — al den Tid, han har været Minister — uden at der er reist nogen Tvivl om hans Valgbarhed i Kredsen, saa at han altsaa har siddet lovlig her i Tinget. Jeg siger dertil, at det viser blot, at Spørgsmaalet er ikke fremkommet før; det er meget muligt, at Konseilspræsidenten har siddet ulovligt her i Tinget alle de Aar, han har siddet der. Dette Spørgsmaal er ikke let at klare. Beskyldninger for Ulovlighed forelægges paa mange andre Punkter — det skal jeg nu ikke opholde mig ved — men maatte ogsaa dette her er ulovligt. Konseilspræsidenten fremhævede en Omstændighed, som ganske vist har megen Betydning, nemlig den, at han har betalt personlig Skat, Stat paa Formue og Veilighed i Hvilksager Kommune. Dette sagde Konseilspræsidenten meget bestemt og forlangte at blive troet, der er vist herefter Ingen, der betvivler, at han har betalt personlig Skat, Stat paa Formue og Veilighed i Hvilksager Kommune hvert Halvaar eller maatte hvert Fjerdingaar. Men det er mærkeligt, at der skrives i den Sag, som Konseilspræsidenten førte, og hvor hans Sagfører er fremkommen med de Indlæg, som jeg har refereret, at han ikke er paalignet Skat paa Formue og Veilighed i Hvilksager Sogn. Er det sandt — og det er det jo — at den ærede Minister har betalt Formue- og Veilighedsstat i Hvilksager Sogn, saa maa han ogsaa være paalignet Skat paa Formue og Veilighed i Hvilksager Sogn, men saa er den i denne Sag fremsatte Benægtelse af en Bestaenhed, som jeg ikke nærmere skal karakterisere. Men selv om Konseilspræsidenten er paalignet Skat derovre, er det dog ikke fuldstændigt afgjørende; thi Konseilspræsidenten kan meget godt urigtig være paalignet Skat paa Formue og Veilighed i Hvilksager Sogn og kan altsaa have betalt uden at være nødt dertil — det er altsaa ikke afgjørende for dette Spørgsmaal. Derfor fastholder jeg vedblivende, at det dog maatte var værdt, at dette Spørgsmaal nærmere kan blive undersøgt. Jeg fastholder saaledes Forslaget om, at det høje Ting udsætter Godsfjendelsen af disse Valg, til Spørgs-

maalet er blevet nærmere undersøgt. Sagen er, at vi have ikke af den ærede Konseilspræsident hørt nogen Udtalelse, hvori han ligefrem desavouerer sin egen Sagfører. Maatte den ærede Konseilspræsident vil sige: Jeg har ladet møde ved min Sagfører derovre, men denne Mand har skrevet Noget, som er fuldstændig urigtigt; jeg har ikke bekyret mig om, hvad han skrev, og han har fuldt Retten med Urigtigheder og forkerte Benægtelser. Jeg opfattede ikke Konseilspræsidenten, som om han sagde dette; men det er jo muligt, at det er gaaet saaledes til, det er jo et Punkt, der er værdt at faae opløst.

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal blot bemærke, at efter de Udtalelser, vi hørte fra den høitærede Konseilspræsident, synes jeg rigtignok ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at de to Valg egne sig fuldstændig til Godsfjendelse. Til det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg dog sige, at nu synes jeg næsten, det er ham, som nærer Mistillid til Sagførerne. Skulde det virkelig være nødvendigt, naar man har antaget en Sagfører i en Sag, at man saa skal søle ham paa Tænderne og sige: Hit med de Indlæg, som De indleverer til Retten, for at jeg kan se, om det er rigtigt, som deri er anført. Det er dog for meget forlangt. Den høitærede Konseilspræsident har udtalt, at han ikke har kjendt disse Indlæg, førend Spørgsmaalet nu kom frem, og deri finder jeg heller ikke noget mærkeligt. Man skal dog have en meget kvalificeret Mistillid til Sagførerne, naar man ikke kan betro dem at skrive Indlæg, uden at man skal kontrollere, at hvert Ord er rigtigt og hvert eneste Udtryk i sin Orden o. s. v. Mistilliden til Sagførerne er saaledes meget mere paa det ærede Medlems Side end paa min. Jeg skal efter Alt, hvad der nu er kommet frem, gjentagende anbefale Thinget at godkjende Valgene.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Medlemsformanden (Hofsenørn): Medens der saaledes er Uenighed til Stede om Godsfjendelsen af disse 2 Valg, er der Ingen, som har opponeret mod samtlige øvrige Indstillinger fra Udvalgets Side. Jeg gaar derfor ud fra, at Thinget er enigt i, at samtlige Valg i 1ste Kreds, 2den Kreds, 4de Kreds og i 7de Kreds godkjendes, ligeledes Valgene af 1ste, 2den, 5te og 6te Landsthingmænd for 9de Kreds, samt endelig det enkelte Valg i 11te Kreds. Derjom Ingen